KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1768/95

af 24. juli 1995

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (»grundforordningen«) (1), særlig artikel 14, stk. 3,

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 14 i grundforordningen omhandler en undtagelse fra EF-sortsbeskyttelsen (landbrugsundtagelsen), og formålet hermed er at opretholde landbrugsproduktionen;

der skal på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i grundforordningens artikel 14, stk. 3, fastsættes gennemførelsesbestemmelser om de nærmere regler for håndhævelsen af denne undtagelse og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser;

nærværende forordning indeholder disse nærmere regler, idet den navnlig fastlægger de forpligtelser for landbrugere, forarbejdningsvirksomheder og indehavere, der følger af ovennævnte kriterier;

disse forpligtelser vedrører hovedsagelig landbrugernes betaling af et rimeligt vederlag til indehaveren for anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen, meddelelse af oplysninger, sikring af, at et forarbejdet produkt er identisk med det høstudbytte, der er indleveret til forarbejdning, samt kontrol med, at bestemmelserne om undtagelsen overholdes;

definitionen af de »små landbrugere«, der ikke skal betale indehaveren et vederlag for anvendelse af undtagelsen, kompletteres desuden, navnlig hvad angår landbrugere, der dyrker visse foderplanter og kartofler;

Kommissionen vil i hele Fællesskabet nøje overvåge, hvilke virkninger den i grundforordningen fastlagte definition af »små landbrugere«, navnlig hvad angår forholdene vedrørende jordudtagning og — for kartoflers vedkommende — størrelsen af det maksimale areal, vil have for betydningen af det vederlag, der er fastlagt i artikel 5, stk. 3, i nærværende forordning, og om nødvendigt fremsætte passende forslag eller træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre en sammenhængende ordning i hele Fællesskabet med hensyn til forholdet mellem anvendelsen af formeringsmateriale produceret på licens og anvendelsen af høstede produkter i medfør af undtagelsesbestemmelsen i grundforordningens artikel 14;

det har imidlertid endnu ikke været muligt at vurdere det omfang, i hvilket der er gjort brug af tilsvarende undtagelser i medlemsstaternes nugældende lovgivninger, sammenholdt med de beløb, der i øjeblikket opkræves for produktion på licens af formeringsmateriale af sorter, der er beskyttet under ovennævnte lovgivninger i medlemsstaterne;

Kommissionen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt i medfør af de beføjelser, der i grundforordningens artikel 14, stk. 3, er tillagt EF-lovgiveren, foretage en endelig fastsættelse af størrelsen af det rimelige vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale;

begyndelsesniveauet og proceduren for senere tilpasninger bør dog fastlægges så hurtigt som muligt og senest den 1. juli 1997;

formålet med denne forordning er endvidere at fastlægge forholdet mellem EF-sortsbeskyttelsen og de rettigheder, der følger af artikel 14 i grundforordningen, på den ene side, og mellem den til landbrugeren givne tilladelse og landbrugerens bedrift på den anden;

endelig bør følgerne af, at sådanne forpligtelser ikke efterkommes, præciseres;

administrationsrådet er blevet hørt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning indeholder gennemførelsesbestemmelserne vedrørende de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i grundforordningens artikel 14, stk. 1.

(1) EFT nr. L 227 af 1. 9. 1994, s. 1.

2. Reglerne gælder for den i grundforordningens artikel 13, stk. 1, omhandlede indehavers rettigheder og forpligtelser og udøvelse og opfyldelse heraf samt for tilladelsen og dens anvendelse og for landbrugerens forpligtelser og opfyldelse heraf, i det omfang vedkommende rettigheder, tilladelse og forpligtelser kan udledes af grundforordningens artikel 14. Reglerne gælder også for rettigheder, tilladelse og forpligtelser for andre, som kan udledes af grundforordningens artikel 14, stk. 3.

3. Medmindre der er fastsat andet i denne forordning, er de nærmere forhold vedrørende udøvelsen af rettigheder, anvendelsen af tilladelser og opfyldelsen af forpligtelser undergivet lovgivningen, herunder den internationale privatret, i den medlemsstat, i hvilken den landbrugers bedrift, som undtagelsen anvendes for, er beliggende.

Artikel 2

Beskyttelsen af interesser

1. De i artikel 1 omhandlede nærmere regler gennemføres såvel af indehaveren, der repræsenterer forædleren, som af landbrugeren på en sådan måde, at begge parters legitime interesser beskyttes.

2. De legitime interesser anses ikke for at være beskyttet, hvis en eller flere af disse interesser skades uden hensyntagen til behovet for at opretholde en rimelig ligevægt mellem alle disse interesser eller til behovet for, at formålet med en given regel og de faktiske virkninger af dens gennemførelse står i forhold til hinanden.

KAPITEL 2

INDEHAVEREN OG LANDBRUGEREN

Artikel 3

Indehaveren

1. De rettigheder og forpligtelser for indehaveren, som følger af grundforordningens artikel 14, og som nærmere er fastlagt i denne forordning, kan ikke overdrages til andre, idet dette dog ikke gælder for retten til et rimeligt vederlag som omhandlet i artikel 5, hvis dettes størrelse allerede kan fastlægges. De vil imidlertid være indeholdt i de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den overdragelse af EF-sortsbeskyttelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 23.

2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder kan påberåbes af enkelte indehavere, af flere indehavere i forening eller af en sammenslutning af indehavere, der på EF-plan, nationalt, regionalt eller lokalt plan er etableret i Fællesskabet. En sammenslutning af indehavere kan kun handle på vegne af sine medlemmer, og kun på vegne af de medlemmer, der har givet sammenslutningen en skriftlig fuldmagt hertil. Sammenslutningen ved en eller flere af sine repræsentanter eller ved de af sammenslutningen bemyndigede sagkyndige inden for grænserne af disses respektive fuldmagter.

3. En repræsentant for indehaveren eller for en sammenslutning af indehaver og en bemyndiget sagkyndig skal

a) have bopæl eller have sit hovedsæde eller forretningssted inden for Fællesskabets område, og

b) skriftligt være bemyndiget af indehaveren eller sammenslutningen, og

c) forelægge bevis for, at kravene i litra a) og b) er opfyldt, enten ved henvisning til relevante oplysninger herom, som indehavere har offentliggjort eller meddelt til landbrugsorganisationer, eller på anden måde og på anmodning forelægge en kopi af den i litra b) omhandlede skriftlige fuldmagt for enhver landbruger, over for hvem vedkommende påberåber rettighederne.

Artikel 4

Landbrugeren

1. Den tilladelse og de forpligtelser for landbrugeren, der kan udledes af grundforordningens artikel 14, og som er fastlagt i nærværende forordning eller i bestemmelser, der er vedtaget i henhold til nærværende forordning, kan ikke overdrages til andre. De vil imidlertid være indeholdt i de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af en overdragelse af landbrugerens bedrift, medmindre der, for så vidt angår den i artikel 5 omhandlede forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag, er aftalt andet i dokumentet om overdragelsen af bedriften. Overdragelsen af tilladelsen og forpligtelserne får virkning på samme tidspunkt som det, hvor overdragelsen af bedriften får virkning.

2. Ved en »egen bedrift« som omhandlet i grundforordningens artikel 14, stk. 1, forstås enhver bedrift eller del heraf, som landbrugeren faktisk udnytter til plantedyrkning, det være sig som ejer eller på anden måde, hvor bedriften ledes på hans ansvar og for hans regning, eksempelvis ved forpagtning. Hvis en bedrift eller en del deraf overlades til andre med henblik på udnyttelse, er dette at betragte som en overdragelse som omhandlet i stk. 1.

3. Den eller de personer, der er ejere af bedriften på det tidspunkt, hvor der fremsættes påkrav om opfyldelse af en forpligtelse, anses for at være landbrugeren, medmindre vedkommende fremlægger bevis for, at den landbruger, der i henhold til stk. 1 og 2 skal opfylde forpligtelsen, er en anden.

KAPITEL 3

VEDERLAG

Artikel 5

Vederlagets størrelse

1. Størrelsen af det rimelige vederlag, der i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led, skal betales til indehaveren, kan fastsættes i en kontrakt mellem indehaveren og den pågældende landbruger.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er indgået eller ikke finder anvendelse, skal vederlaget være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af den laveste kategori, der officielt kan certificeres, af samme sort i samme område.

Hvis der ikke i det område, hvor landbrugerens bedrift er beliggende, foregår nogen produktion på licens af formeringsmateriale af den pågældende sort, og hvis der ikke er noget ensartet niveau for dette beløb i hele Fællesskabet, skal vederlaget være betydeligt lavere end det beløb, der normalt med dette formål indregnes i den pris, til hvilken formeringsmateriale af den laveste kategori, der officielt kan certificeres, af den pågældende sort sælges i det pågældende område, såfremt dette ikke er højere end det ovennævnte beløb, der opkræves i det område, hvor formeringsmaterialet er produceret.

3. Vederlaget anses for at være betydeligt lavere i den i grundforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led, omhandlede forstand og som anført i stk. 2, hvis det ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for, at det som en økonomisk faktor af betydning for omfanget af undtagelsesbestemmelsens udnyttelse kan skabe eller opretholde et rimeligt afbalanceret forhold mellem anvendelsen af formeringsmateriale produceret på licens og udsåningen af det høstede produkt af de forskellige sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 6

Individuel forpligtelse til betaling

1. Medmindre andet følger af stk. 2, opstår landbrugerens forpligtelse til at betale det rimelige vederlag på det tidspunkt, hvor han faktisk anvender det høstede produkt til formering på marken.

Indehaveren kan bestemme betalingstidspunktet og betalingsmåden. Han kan dog ikke bestemme et betalingstidspunkt, der ligger forud for det tidspunkt, hvor forpligtelsen er opstået.

2. Hvis der er tale om en EF-sortsbeskyttelse, der er meddelt i henhold til grundforordningens artikel 116, opstår den individuelle forpligtelse for en landbruger, der er berettiget til at påberåbe sig grundforordningens artikel 116, stk. 4, andet led, på det tidspunkt, hvor han efter den 30. juni 2001 faktisk gør brug af det høstede produkt til formering på marken.

Artikel 7

Små landbrugere

1. Et areal, hvorpå der dyrkes planter, i den i grundforordningens artikel 14, stk. 3, tredje led, omhandlede forstand, er et areal, der er tilsået med henblik på regelmæssig dyrkning og høst. Som et areal, hvorpå der dyrkes planter, anses ikke skovarealer, permanente græsgange udlagt for mere end fem år, permanente naturlige grønne områder og tilsvarende tilfælde, som Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse måtte fastlægge.

2. Arealer på landbrugerens bedrift, på hvilke der er dyrket planter, men som midlertidigt eller endeligt er omfattet af jordudtagning i det produktionsår fra den 1. juli til den 30. juni det følgende kalenderår (»produktionsåret«), hvor betalingen af vederlaget forfalder, anses for at være arealer, på hvilke der stadig dyrkes planter, hvis der til jordudtagningen ydes tilskud eller godtgørelser fra Fællesskabet eller den pågældende medlemsstat.

3. Uden at bestemmelserne i grundforordningens artikel 14, stk. 3, tredje led, første underled, derved berøres, forstås ved små landbrugere, for så vidt angår de øvrige plantesorter, (grundforordningens artikel 14, stk. 3, tredje led, andet underled), landbrugere, som

a) for så vidt angår foderplanter omfattet af sidstnævnte bestemmelse :

uanset det areal, på hvilket de dyrker andre planter end de pågældende foderplanter, ikke dyrker disse foderplanter for en periode på mere end fem år på et areal, der overstiger der areal, der er påkrævet til at dyrke 92 tons korn pr. høst.

b) for så vidt angår kartofler: uanset det areal, på hvilket de dyrker andre planter end kartofler, ikke dyrker kartofler på et areal, der overstiger det areal, der er påkrævet til produktion af 185 tons kartofler pr. høst.

4. Beregningen af de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede arealer foretages for hver medlemsstats område:

— for så vidt angår plantearter, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 [1], og for så vidt angår andre foderplanter end dem, der allerede er omfattet af bestemmelserne deri, i overensstemmelse med nævnte forordning, særlig artikel 3 og 4, eller med bestemmelser, der vedtages i henhold til nævnte forordning, og

— for så vidt angår kartofler, på grundlag af det gennemsnitlige hektarudbytte i den pågældende medlemsstat, der er konstateret i overensstemmelse med de statistiske oplysninger, der er meddelt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 959/93 af 5. april 1993 om statistiske oplysninger, der skal tilvejebringes af medlemsstaterne vedrørende andre afgrøder end korn [2].

5. En landbruger, der hævder at tilhøre gruppen af »små landbrugere«, skal, hvis der opstår strid herom, forelægge bevis for, at betingelserne for denne kategori af landbrugere er opfyldt. I den forbindelse finder betingelserne vedrørende »mindre producenter« som omhandlet i artikel 8, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 1765/92 dog ikke anvendelse, medmindre indehaveren giver sit samtykke hertil.

KAPITEL 4

OPLYSNINGER

Artikel 8

Oplysninger fra landbrugeren

1. De relevante oplysninger, som landbrugeren i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, sjette led, skal meddele indehaveren, kan nærmere fastlægges i en kontrakt mellem indehaveren og den pågældende landbruger.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er blevet indgået eller ikke finder anvendelse, skal landbrugeren, uden at kravene om oplysninger i andre EF-bestemmelser eller i medlemsstaternes lovgivninger derved indskrænkes, efter anmodning fra indehaveren afgive en erklæring med de relevante oplysninger til indehaveren. Følgende forhold anses for at være relevante:

a) landbrugerens navn og bopæl samt adressen på hans bedrift

b) oplysning om, hvorvidt landbrugeren har anvendt det høstede produkt af en eller flere af indehaverens sorter til udsåning på bedriftens marker

c) hvis landbrugeren har foretaget en sådan anvendelse, den mængde af det høstede produkt af den eller de pågældende sorter, som landbrugeren har anvendt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 1

d) på samme betingelse navn og adresse på den eller de personer, der som tjenesteydelse har forarbejdet det pågældende høstede produkt for ham med henblik på udsåning

e) hvis de i henhold til litra b), c) eller d) meddelte oplysninger ikke kan bekræftes i overensstemmelse med artikel 14, angivelse af mængden af det af en licens omfattede formeringsmateriale af de pågældende sorter, der er anvendt, samt navn og adresse på leverandøren eller leverandørerne heraf, og

f) hvis landbrugeren påberåber sig grundforordningens artikel 116, stk. 4, andet led, oplysning om, hvorvidt han allerede tidligere har anvendt den pågældende sort til det i grundforordningens artikel 14, stk. 1, beskrevne formål uden at betale vederlag, og i bekræftende fald siden hvornår.

3. De i stk. 2, litra b), c), d) og e), omhandlede oplysninger skal vedrøre det løbende produktionsår og et eller flere af de tre foregående produktionsår, for hvilken indehaveren endnu ikke har fremsat nogen anmodning om oplysninger i overensstemmelse med stk. 4 eller 5.

Det første produktionsår, som oplysningerne skal vedrøre, skal dog være det, i hvilket den første sådanne anmodning blev fremsat vedrørende den eller de pågældende sorter og den pågældende landbruger, forudsat at indehaveren havde truffet egnede foranstaltninger til at sikre, at landbrugeren ved køb af formeringsmateriale af den eller de pågældende sorter forud herfor eller på dette tidspunkt i det mindste fik oplysning om, at der var indgivet ansøgning om meddelelse om EF-sortsbeskyttelse eller meddelt sådan beskyttelse samt betingelserne for anvendelsen af det pågældende formeringsmateriale.

I tilfælde af sorter, der er omfattet af grundforordningens artikel 116, og landbrugere, der er berettigede til at påberåbe sig grundforordningens artikel 116, stk. 4, andet led, skal det første produktionsår være 2001/02.

4. Indehaveren skal i sin anmodning angive sit navn og sin adresse, den eller de sorter, for hvilke han ønsker oplysninger samt en henvisning til den relevante EF-sortsbeskyttelse. Hvis landbrugeren kræver det, skal

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
[2] EFT nr. L 98 af 24. 4. 1993, s. 1.

anmodningen fremsættes skriftligt, og der skal forelægges bevis for indehaverens EF-sortsbeskyttelse. Anmodningen skal fremsættes direkte til den pågældende landbruger, jf. dog stk. 5.

5. En anmodning, der ikke er fremsat direkte over for den pågældende landbruger, anses for at opfylde betingelsen i stk. 4, tredje punktum, hvis den er tilstillet landbrugerne via nedennævnte organer eller personer med disses respektives forudgående samtykke :

— landbrugerorganisationer eller kooperativer, for så vidt angår alle de landbrugere, der er medlemmer af en sådan organisation eller et sådant kooperation, eller

— forarbejdningsvirksomheder, for så vidt angår alle landbrugere, for hvem disse i det løbende produktionsår og i de tre forudgående produktionsår, begyndende med det i stk. 3 anførte produktionsår, har forarbejdet høstudbyttet med henblik på udsåning, eller

— leverandører af formeringsmateriale under licens af indehaverens sorter, for så vidt angår alle landbrugere, til hvem de har leveret sådant formeringsmateriale i det løbende produktionsår og i de tre foregående produktionsår, begyndende med det i stk. 3 angivne produktionsår.

6. Ved en anmodning, der fremsættes i overensstemmelse med stk. 5, er angivelsen af de enkelte landbrugere ikke nødvendig. De pågældende landbrugere kan bemyndige organisationerne, kooperativerne, forarbejdningsvirksomhederne til at fremsende de krævede oplysninger til indehaveren.

Artikel 9

Oplysninger fra forarbejdningsindustrien

1. De relevante oplysninger, om forarbejdningsvirksomheden skal meddele indehaveren i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, sjette led, kan nærmere fastlægges i en kontrakt mellem indehaveren og den pågældende forarbejdningsvirksomhed.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er indgået eller ikke finder anvendelse, skal forarbejdningsvirksomheden, uden at dette i øvrigt indskrænker oplysningskravene i andre EF-bestemmelser eller i medlemsstaternes lovgivninger, på anmodning af indehaveren afgive en erklæring til denne med de relevante oplysninger. Følgende forhold anses for at være relevante :

a) forarbejderens navn og bopæl samt den officielle adresse på hans virksomhed

b) angivelse af, hvorvidt forarbejdningsvirksomheden som tjenesteydelse har forarbejdet høsten af én eller flere af indehaverens sorter med henblik på udsåning, såfremt sorten eller sorterne var angivet over for forarbejdningsvirksomheden eller på anden måde var denne bekendt

c) hvis forarbejdningsvirksomheden har leveret en sådan tjenesteydelse, mængden af det høstede produkt af den eller de pågældende sorter, som med henblik på udsåning er blevet forarbejdet af forarbejdningsvirksomheden, og den samlede mængde, der er opnået ved forarbejdningen

d) dato og sted for den i litra c) omhandlede forarbejdning

e) navn og adresse på den eller de personer, som de i litra c) omhandlede forarbejdningstjenesteydelser er leveret til, samt de respektive mængder.

3. Oplysningerne i henhold til stk. 2, litra b), c), d) og e), skal vedrøre det løbende produktionsår og et eller flere af de tre foregående produktionsår, for hvilket indehaveren ikke tidligere har fremsat en anmodning i henhold til stk. 4 eller 5 ; det første produktionsår, som oplysningerne skal vedrøre, skal dog være det, i hvilket den første af sådanne anmodninger blev fremsat vedrørende den eller de pågældende sorter og den pågældende forarbejdningsvirksomhed.

4. Artikel 8, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

5. En anmodning, der ikke er fremsat direkte over for den pågældende forarbejdningsvirksomhed, anses for at være i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, tredje punktum, hvis den er tilstillet forarbejdningsvirksomhederne via følgende organer eller personer med disses respektives forudgående samtykke :

— organisationer af forarbejdningsvirksomheder i Fællesskabet, som er etableret på EF-plan eller på nationalt, regionalt eller lokalt plan, for så vidt angår forarbejdningsvirksomheder, der er medlemmer af eller repræsenteret i en sådan organisation

— landbrugere, for så vidt angår alle forarbejdningsvirksomheder, der i det løbende produktionsår og i de tre foregående produktionsår, begyndende med det i stk. 3 angivne produktionsår, som tjenesteydelse for landbrugerne har forarbejdet det pågældende produkt med henblik på udsåning.

6. I en anmodning, der fremsættes i overensstemmelse med stk. 5, er en angivelse af den enkelte forarbejdningsvirksomhed ikke nødvendig. Organisationerne eller landbrugerne kan af de pågældende forarbejdningsvirksomheder bemyndiges til at fremsende de krævede oplysninger til indehaveren.

Artikel 10

Oplysninger fra indehaveren

1. De oplysninger, som indehaveren skal meddele landbrugeren i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led, kan nærmere fastlægges i en kontrakt mellem landbrugeren og den pågældende indehaver.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er indgået eller ikke finder anvendelse, skal indehaveren, uden at dette i øvrigt indskrænker oplysningskravene i andre EF-bestemmelser eller i medlemsstaternes lovgivninger, efter anmodning fra den landbruger, fra hvem indehaveren har krævet betaling af det i artikel 5 omhandlede vederlag, meddele landbrugeren en erklæring med de relevante oplysninger. Følgende forhold anses for at være relevante :

— det beløb, der opkræves for produktion på licens af formeringsmateriale af den laveste kategori, der officielt kan certificeres, af samme sort i det område, hvor landbrugerens bedrift er beliggende, eller

— hvis produktion af licens af formeringsmateriale af den pågældende sort ikke har fundet sted i det område, hvor landbrugerens bedrift er beliggende, og hvis der ikke er et ensartet niveau for nævnte beløb for hele Fællesskabet, det beløb, der med ovennævnte formål indgår i den pris, til hvilken formeringsmateriale af den laveste kategori, der officielt kan certificeres, af den pågældende sort sælges i nævnte område, samt det beløb af ovennævnte art, der opkræves i det område, hvor formeringsmaterialet er blevet produceret.

Artikel 11

Oplysninger fra de officielle organer

1. En anmodning om oplysninger om den faktiske anvendelse til udsåning af materiale af særlige arter eller sorter eller om resultaterne af en sådan anvendelse, som en indehaver retter til et officielt organ, skal fremsættes skriftligt. I en sådan anmodning skal indehaveren angive sit navn og sin adresse, den eller de sorter han er interesseret i oplysninger om, og arten af de oplysninger, han ønsker. Vedkommende skal også forelægge bevis for sin EF-beskyttelse.

2. Det officielle organ må kun tilbageholde de oplysninger, der er anmodet om, på nedenstående betingelser, idet anvendelsen af artikel 12 dog ikke derved indskrænkes :

— hvis det ikke er beskæftiget med overvågning af landbrugsproduktionen, eller

— hvis det ifølge EF-bestemmelser eller medlemsstaternes bestemmelser om fortrolighed med hensyn til offentlige organers aktiviteter ikke er tilladt at meddele sådanne oplysninger til indehaverne, eller

— hvis det i henhold til de EF-bestemmelser eller de nationale bestemmelser, ifølge hvilke oplysningerne er blevet indsamlet, er undergivet organets skøn, hvorvidt sådanne oplysninger skal tilbageholdes, eller

— hvis de oplysninger, der anmodes om, ikke eller ikke længere er tilgængelige, eller

— hvis sådanne oplysninger kan tilvejebringes ved det officielle organs normale varetagelse af sine opgaver, eller

— hvis sådanne oplysninger kun kan tilvejebringes ved en ekstra indsats eller gennem ekstra omkostninger, eller

— hvis sådanne oplysninger specielt vedrører materiale, der ikke tilhører indehaverens sorter.

De pågældende officielle organer skal underrette Kommissionen om, hvorledes de udøver det i tredje led omhandlede skøn.

3. Ved meddelelsen af oplysninger må det officielle organ ikke behandle indehaverne forskelligt. Det officielle organ kan meddele indehaveren de oplysninger, der er anmodet om, i form af kopier af dokumenter, der indeholder yderligere oplysninger ud over dem, der vedrører materiale af indehaverens sorter, såfremt der drages omsorg for, at enhver mulighed for at identificere enkeltpersoner, som er beskyttet i henhold til de i artikel 12 omhandlede bestemmelser, er blevet fjernet.

4. Hvis det officielle organ beslutter at tilbageholde de oplysninger, der er anmodet om, skal det give den indehaver, der har fremsat anmodningen, skriftlig meddelelse herom, og anføre begrundelsen for den trufne beslutning.

Artikel 12

Beskyttelse af personoplysninger

1. Enhver person, der meddeler eller modtager oplysninger i henhold til artikel 8, 9, 10 eller 11, er med hensyn til personoplysninger undergivet EF-bestemmelserne og medlemsstaternes lovgivninger om beskyttelse af enkeltpersoner, for så vidt angår behandlingen af personoplysninger og den frie udveksling heraf.

2. Enhver person, der modtager oplysninger i henhold til artikel 8, 9, 10 eller 11, må ikke uden forudgående samtykke fra den person, der har meddelt oplysningerne, videregive nogen del af disse oplysninger til en anden person eller anvende dem til andre formål end håndhævelse af EF-sortsbeskyttelse henholdsvis udnyttelse af den i grundforordningens artikel 14 givne tilladelse.

KAPITEL 5

ANDRE FORPLIGTELSER

Artikel 13

Forpligtelser i forbindelse med forarbejdning uden for landbrugerens bedrift

1. Uden at de begrænsninger, som medlemsstaterne måtte have fremsat i medfør af grundforordningens artikel 14, stk. 3, andet led, derved berøres, må høstudbyttet af en sort, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse, ikke uden indehaverens forudgående samtykke fjernes fra den bedrift, hvor det er høstet, for at blive forarbejdet med henblik på udsåning, medmindre landbrugeren

a) har truffet egnede foranstaltninger til at sikre, at det produkt, der indleveres til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt, og

b) sikrer sig, at den faktiske forarbejdning foretages af en forarbejdningsvirksomhed, der som tjenesteydelse foretager forarbejdning af høstudbytte med henblik på udsåning, og som

— enten er registreret i henhold til bestemmelser i den pågældende medlemsstat, som er vedtaget af hensyn til almenhedens interesse, eller, for så vidt angår de af EF-sortsbeskyttelsen omfattede sorter, over for landbrugeren har forpligtet sig til at give meddelelse om denne aktivitet til det kompetente organ, der er oprettet, udpeget eller bemyndiget hertil i den pågældende medlemsstat, enten gennem et officielt organ eller gennem en sammenslutning af indehavere, landbrugere eller forarbejdningsvirksomheder, med henblik på senere optagelse i en liste, der opstilles af nævnte kompetente organ, og

— over for landbrugeren har forpligtet sig til også at træffe egnede foranstaltninger til at sikre, at det produkt, som landbrugeren indleverer til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt.

2. Med henblik på opstillingen af det i stk. 1 omhandlede liste over forarbejdningsvirksomheder kan medlemsstaterne fastsætte kvalifikationskrav, som sådanne forarbejdningsvirksomheder skal opfylde.

3. Det register eller de lister, der er omhandlet i stk. 1, skal offentliggøres eller gøres tilgængelig for sammenslutningerne af henholdsvis indehavere, landbrugere og forarbejdningsvirksomheder.

4. De i stk. 1 omhandlede lister skal være opstillet senest den 1. juli 1997.

KAPITEL 6

INDEHAVERENS KONTROL

Artikel 14

Kontrol med landbrugerne

1. For at indehaveren kan kontrollere, at grundforordningens artikel 14 overholdes som fastlagt i nærværende forordning, for så vidt angår opfyldelsen af landbrugerens forpligtelser, skal landbrugeren efter anmodning fra indehaveren

a) tilvejebringe dokumentation til støtte for sine erklæringer med oplysninger i henhold til artikel 8 ved forelæggelsen af tilrådighedværende relevante dokumenter såsom fakturaer, anvendte etiketter eller anden passende dokumentation som den i artikel 13, stk. 1, litra a), krævede vedrørende

— en tredjemands leverance af tjenesteydelser i form af forarbejdning af høstudbyttet af en af indehaverens sorter med henblik på udsåning, eller

— i det i artikel 8, stk. 2, litra e), omhandlede tilfælde leverance af formeringsmateriale af en af indehaverens sorter

eller ved forevisning af arealer eller lagerfaciliteter

b) forelægge eller tilvejebringe det i artikel 4, stk. 3, eller artikel 7, stk. 5, krævede bevis.

2. Uden at andre EF-bestemmelser eller medlemsstaternes lovgivninger derved berøres, skal landbrugeren mindst opbevare dokumenter og dokumentation som omhandlet i stk. 1 i den i artikel 8, stk. 3, nævnte periode, for så vidt angår anvendte etiketter dog kun såfremt de oplysninger, der blev givet i forbindelse med det i artikel 8, stk. 3, andet afsnit, omhandlede formeringsmateriale, indeholdt anvisning om at opbevare etiketten vedrørende det pågældende materiale.

Artikel 15

Kontrol med forarbejdningsvirksomhederne

1. For at indehaveren kan kontrollere, at grundforordningens artikel 14 overholdes som fastlagt i nærværende forordning, for så vidt angår opfyldelsen af forarbejdningsvirksomhedens forpligtelser, skal forarbejdningsvirksomheden efter anmodning fra indehaveren tilvejebringe dokumentation til støtte for sine erklæringer med oplysninger i henhold til artikel 9 ved forelæggelse af tilrådighedværende relevante dokumenter såsom fakturaer og dokumentation, der er egnet til identificering af materiale, eller enhver anden relevant dokumentation som krævet i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), andet led, eller prøver af forarbejdet materiale vedrørende hans levering af tjenesteydelser i form af forarbejdning af høstudbyttet af en af indehaverens sorter for landbrugere med henblik på udsåning, eller ved forevisning af forarbejdnings- eller lagerfaciliteter.

2. Uden at andre EF-bestemmelser eller medlemsstaternes lovgivninger derved berøres, skal forarbejdningsvirksomhederne mindst opbevare dokumentater og dokumentation som omhandlet i stk. 1 i den i artikel 9, stk. 3, angivne periode.

Artikel 16

Kontrollens art

1. Kontrollen foretages af indehaveren. Han kan frit indgå aftaler med henblik på at sikre sig bistand fra landbrugernes, forarbejdningsvirksomhedernes og kooperativernes organisationer og fra andre kredse inden for landbruget.

2. De betingelser vedrørende kontrolmetoderne, der fastlægges i aftaler mellem sammenslutninger af indehavere og landbrugeres eller forarbejdningsvirksomheders organisationer, der i Fællesskabet er etableret på EF-plan, nationalt, regionalt eller lokalt plan, anvendes som retningslinjer, der ved sådanne aftaler skriftligt er meddelt Kommissionen af bemyndigede repræsentanter for de pågældende organisationer og offentliggjort i den »officielle tidende«, der udgives af EF-sortsmyndigheden.

KAPITEL 7

KRÆNKELSER OG SÆRLIGE CIVILRETLIGE SØGSMÅL

Artikel 17

Krænkelser

Indehaveren kan påberåbe sig de af EF-sortsbeskyttelsen omfattede rettigheder over for en person, der overtræder de betingelser eller begrænsninger, der er knyttet til den i grundforordningens artikel 14 omhandlede undtagelse som fastlagt i nærværende forordning.

Artikel 18

Særlige civilretlige søgsmål

1. En person som omhandlet i artikel 17 kan sagsøges af indehaveren med henblik på opfyldelsen af vedkommendes forpligtelser i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, som fastlagt i nærværende forordning.

2. Hvis en sådan person gentagne gange forsætligt har misligholdt forpligtelsen i grundforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led, for så vidt angår én eller flere af samme indehavers sorter, er han forpligtet til i henhold til grundforordningens artikel 94, stk. 2, at erstatte indehaveren eventuel yderligere opstået skade, og en sådan erstatning skal mindst omfatte et engangsbeløb svarende til det firedobbelte af det gennemsnitlige beløb, der opkræves for produktion på licens af en tilsvarende mængde formeringsmateriale af beskyttede sorter af den pågældende planteart i samme område, uden at dette dog udelukker erstatning for en eventuel større skade.

KAPITEL 8

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen